

»Kaj hočeš s tem reči?« vpraša zopet prijatelj,
»pojasni mi stvar.«

»Prav rad,« odgovori mož. »V vsakem položaju življenja obračam oči proti nebesom. Ta pogled me uči, da je tam moja prava domovina; prva moja naloga na zemlji je torej, da si pripravim bivališče. Potem pa pogledam doli na zemljo, in si mislim, kako majhnega prostorčka bo enkrat treba, da bo po smrti sprejel moje telo, in ga hrani do sodnega dne. — Naposled se še ogledam krog sebe in opazim mnogo ljudi, katerim je odmerjenih dosti več nadlog, bridkosti in bolezni kakor meni, pa vendar vse pretrpe in ne obupajo. Tako nikoli ne pozabim, kje se nahaja prava tolažba in polna sreča, kje je konec vsega trpljenja; in kako slabotno bi bilo vdati se žalovanju vpričo tisoč ljudi, ki so še bolj nesrečni.«

Bodimo deca!

Oj bodimo deca —
čisti vsi tako;
oj bodimo deca,
ker je nje nebo!

Oj poglej na licih
radosten ji smeh,
oj poglej nebesa
v mladih ji očeh!

Pa zakaj na licih
ji igra nasmeh,
in zakaj nebo je
v mladih ji očeh?

V mlađi duši spava
božji blagoslov,
v mlađem srcu ima
sveta Mati krov! —

Oj bodimo deca —
čisti vsi tako:
oj bodimo deca,
ker je nje nebo!

Bogumil Gorenjko.

Računska zastavica.

(Priobčil »Internus«.)

Znano je, da se številka poveča, če ji prideneš na levo stran novo številko. Katere številke se pa zmanjšajo, če jím prideneš na levo stran novo številko?

Šaljivo vprašanje.

(Zastavil »Internus«.)

Kdo po zraku piše?

(Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.)